

ואם תאמר, נאה הוא לומר כך? כן, שהרי משני צדדים יפה הוא. אחד בשביל דרכי שלום, שלא יקטרגו על ישראל בניה, ואחד שלא יעכבו עליה מלעלות להתחבר עם בעלה ולקחת נחת, שהרי הפל בלבנה.

בזמן שהיא מכסה אור הלבנה, השמש לא קרבה אליה, פרט לחוט אחד של חסד עליון שנמשך עליה, וזה כורה באותה קלפה ושוכר פחה, ונותן לה נוי ויפי. והיא אומרת, שחורה אני - מצד של הערלה, ונאה - מן הצד של אותו החוט שנמשך עלי.

עוד, שחורה - מצד של החשך העליון כשמתגבר, כמו שנאמר (ישעיה ס) כי הנה החשך יכסה ארץ. ונאה - מצד האור הקדמון, כמו שנאמר (מיכה ז) כי אשב בחשך - מצד השמאל, ה' אור לי - מצד הימין.

אל תראני שאני שחרחרת (שיר א). היא אומרת לאוכלוסייה, כמה ערוב זה לכם, שאל תראוני בזמן שמכסה עלי אותו הצד, ולא תוכלו להיות מוארים ממני ולהסתפל כלל באור שלי.

בני אמי נחרו בי, שהרי הסתלק השמש למעלה והתפנס, ובני אמי הסתלקו למעלה, ומשום כך שולטת הערלה, ואתם אל תראני, לא תוכלו לראות ולהסתפל באור שלי כלל. שמני נטרה את הפרמים - הואיל והערלה אצלי, והיא יונקת ממני לתת לאוכלוסייה, ולא אתם המחנות של שאר העמים. פרמי שלי לא נטרתי - אלה אוכלוסי הקדושים, שלא יכלתי באותו הצד לזון אותם.

עבשו יש להסתפל, מי שמתעסק בשיר, איך אומר פרעומות וקנטורים בראשית התשבחת?

ואי תימא זאת הוא למימר הכי. אין. דהא מתרין סטרין זאת הוא. חד, בגין אורח שלים, דלא יקטרגון על ישראל בנהא. וחד, דלא יעכבון עליה מלסלקא לאתחברא בבעלה, ולמנקט נייחא. דהא פלא בסיהרא.

דבזמנא דאיהי חפיא נהורא דסיהרא, שמשא לא אתקרב בהדה. בר חוטא חדא דחסד עילאה דאתמשיך עליה, והאי פרי בההוא קליפה ותבר חילה, ויהיב לה נוי ושפירו. ואיהי אמרת, שחורה אני מסטרא דערלה. ונאה מסטרא דההוא חוטא דאתמשך עלי.

תו, שחורה, מסטרא דחשך עילאה פד אתתקף. כמה דאת אמר, (ישעיה סב) כי הנה החשך יכסה ארץ. ונאה, מסטרא דאור קדמאה. כמה דאת אמר, (מיכה ז ח) כי אשב בחשך, מסטרא דשמאלא. ה' אור לי, מסטרא דימינא.

אל תראוני שאני שחרחרת. היא אמרת לאוכלוסייה, כמה ערבוך דא לכוון, דאל תראוני, בזמנא דחפיא עלי ההיא סטרא, ולא תיכלון לאתנהרא מני, ולאסתפל לא בנהורי כלל.

בני אמי נחרו בי, דהא אסתלק לעילא שמשא אתפניש, ובני אמי אסתלקו לעילא, ובגין כך שלטא ערלה, ואתון אל תראוני, לא תיכלון למחמי ולאסתפל בנהורי כלל. שמוני נטרה את הפרמים, דהואיל והערלה לגבי, והיא ינקא ממני למיהב לאוכלוסין דילה, ולאינון משריין דשאר עמין. פרמי שלי לא נטרתי, אלין אוכלוסין קדישין דיילי, דלא יכלנא בההוא סטרא למיזן לון.

השתא אית לאסתפל. מאן דאתעסק בשיר,

אֵלָא וְדַאי טַעַם קְדַמוֹן הוּא סוּד
דְתוֹשְׁבַחְתָּא. אֵלָא וְדַאי טַעַמָא קְדַמָּאָה אִיהוּ
רְזָא דְתוֹשְׁבַחְתָּא, וְכֹלָא אִיהוּ בְקָרָא. עַל פּוּמָא
דְאֵלִיָּהוּ אֲתַגְזֵר.

שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֹאזָה וְגו' (שם). כְּתוּב
(תהלים מח) יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל
הָאָרֶץ וְגו'. יִפֶּה נוֹף - יְפִי הַנוֹף
שֶׁל עֵץ הַחַיִּים, בְּסוּד הַהַכְּלָלָה
שֶׁל כָּל הָאוֹתוֹת.

שְׂכֵאֲשֵׁר נְחַקְקוֹת הָאוֹתוֹת
וְנִרְשָׁמוֹת בְּעֵץ הַחַיִּים, עוֹלוֹת כָּל
הָאוֹתוֹת וְנִרְשָׁמוֹת בְּאוֹת אַחַת,
וְנִכְלָלוֹת בְּאוֹתָהּ אוֹת. וְכִיּוֹן
שֶׁנִּכְלָלוּ בוּ, אֵת כָּלֵן הוּא מוֹצִיא
אַחַר כָּךְ.

וְאוֹתָהּ הָאוֹת הִיא הַשִּׁבְחָה שֶׁל
כָּלֵם. הָאוֹת הַזֹּאת לֹא עוֹשֶׂה רֶשֶׁם
אַחַר חוּץ מִמֶּנָּה, מְשׁוּם שֶׁהִיא
נִכְלָלֶת בְּתוֹכָהּ, וְלֹא עוֹשֶׂה רֶשֶׁם,
רַק טְמִירוֹת וְגִנְיָזוֹת. וּמִי זֶה זֶה
הָאוֹת י'.

שְׁהִיא נִקְדָּה אַחַת, בְּלִי רֶשֶׁם
אַחַר. לְכָל הָאוֹתוֹת יֵשׁ רֶשֶׁם
אַחַר עַל גְּבִי מְקוּמוֹ שְׂכַתוּב שָׁם,
וְאוֹתוֹ הַרֶשֶׁם נִשְׁאָר בְּלִבָּן שֶׁל
אוֹתָהּ הָאוֹת, פָּרֻט לִי שְׁהִיא
נִקְדָּה אַחַת, בְּלִי הַלְבָּן שֶׁל מְקוּם
אַחַר.

וְהַנִּקְדָּה הַזֹּאת יִרְשָׁה הַכֹּלָה הַזֹּאת
בְּתַקְוִיָּה, וְהִיא נִקְדָּה אַחַת תּוֹף
צְבֹאוֹתֶיהָ וּמַחֲנֹתֶיהָ, וְנִקְרָאת י',
נִקְדָּה אַחַת.

וְכִיּוֹן שֶׁעוֹלָה בְּשֵׁם הַזֶּה וְנִקְרָאת
י', הִרִי שֶׁהַתְּקַשְׁטָה בְּתַקְוִיָּה עֲלִיוֹן,
וְאוֹמְרַת שְׁחוּרָה אֲנִי, אֵין לִי
מְקוּם לְהַכְלִיל אַחֲרַיִם בְּתוֹכִי
בְּזַמַּן הַזֶּה, שְׁהִרִי בְּשֵׁם שֶׁל י'
נִקְרָאתִי לְעֵלוֹת לְמַעְלָה.

וְעַל כֵּן שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֹאזָה, כְּמוֹ
הַתְּקוּן שֶׁלְמַעְלָה, הָרֵאשׁ שֶׁל כָּל
הַדְּרָגוֹת. בְּזֶה הַתְּפַלְלָתִי בְּתוֹכִי
לְעֵלוֹת לְמַעְלָה, וְאֵין לִי כַּעַת
מְקוּם שֶׁל הַתְּפַשְׁטוֹת אַחֲרַת
לְהַתְּגַלוֹת. הִרִי הַתְּכַפְּסִיתִי בְּלִי
מְרָאָה אַחַר, בְּסוּד שֶׁל נִקְדָּה
אַחַת, לְעֵלוֹת נִקְדָּה לְנִקְדָּה.

אֵיךְ אָמַר תְּרַעוּמִין וְקִנְטוּרִין, בְּשִׁירוֹתָא
דְתוֹשְׁבַחְתָּא. אֵלָא וְדַאי טַעַמָא קְדַמָּאָה אִיהוּ
רְזָא דְתוֹשְׁבַחְתָּא, וְכֹלָא אִיהוּ בְקָרָא. עַל פּוּמָא
דְאֵלִיָּהוּ אֲתַגְזֵר.

שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֹאזָה וְגו', כְּתִיב, (תהלים מח א) יִפֶּה נוֹף
מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ וְגו', יִפֶּה נוֹף, שְׁפִירוֹ
דְנוֹפָא, דְאֵילָנָא דְחַיִּי, בְּרְזָא דְכָלִּילוֹ דְכָל אֲתוּוֹן.
דְכַר אֲתוּוֹן מִתְחַקְקוֹן, וְאֲתַרְשִׁימוֹ בְּאֵילָנָא דְחַיִּי,
סְלִקֵן אֲתוּוֹן פּוּלְהוֹ, וְאֲתַרְשִׁמוֹ בְּחַד אֵת,
וְאֲתַפְּלִילוֹ בְּהוּא אֵת. וְכִיּוֹן דְאֲתַפְּלִילוֹ בִּיהַ,
פּוּלְהוֹ אֲפִיק לּוֹן לְבַתֵּר.

וְהוּא אֵת, אִיהוּ שְׂבַחָא דְכּוּלְהוּ. הִיא אֵת, לָא
עָבִיד רְשִׁימוֹ אַחֲרָא, לְבַר מִינָהּ, בְּגִין
דְאִיהִי אֲתַפְּלִילֶת בְּגוּיָהּ, וְלָא עָבִיד רְשִׁימוֹ בַּר
טְמִירוֹ וְגִנְיָזוֹ. וּמֵאן אִיהִי. אֵת י'.

דְאִיהִי נִקּוּדָא חֲדָא, בְּלָא רְשִׁימוֹ אַחֲרָא. כָּל
אֲתוּוֹן אֵת לּוֹן רְשִׁימוֹ אַחֲרָא, עַל גְּבִי
אֲתַרִּיהַ דְכְּתִיב תַּמָּן, וְהוּא רְשִׁימוֹ, אֲשַׁתְּאֵר
בְּחוּרוֹ דְהוּא אֵת, בַּר י' דְאִיהִי נִקּוּדָה חֲדָא,
בְּלָא חוּרוֹ דְאֵתֵר אַחֲרָא.

וְהִיא נִקּוּדָה, יִרְתָּא כְּלָה דָא בְּתִיקוּנָהָ. וְאִיהִי
נִקּוּדָה חֲדָא גּוֹ חִילָהָ וּמְשַׁרְיָאָה, וְאֲתַקְרִי
י', נִקּוּדָה חֲדָא.

וְכִיּוֹן דְסִלְקָא בְּשֵׁמָא דָא, וְאֲתַקְרִי י', הָא
אֲתַקְשְׁטַת בְּתִיקוּנָא עֵילָאָה, וְאֲמַרַת
שְׁחוּרָה אֲנִי, לִית לִי אֲתַרָא לְאֲתַפְּלָלָא אַחֲרַיִן
בְּגוּוֹאֵי בְּזַמְנָא דָא. דְהָא בְּשֵׁמָא דִי אֲתַקְרִינָא,
לְסִלְקָא לְעֵילָא.

וְעַל דָּא, שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֹאזָה, בְּתִיקוּנָא דְלְעֵילָא,
רִישׁ כָּל דְרַגְיִין. בְּהֵאֵי אֲתַפְּלִילָנָא בְּגוּוֵי
לְסִלְקָא לְעֵילָא, וְלִית לִי הַשְׁתָּא אֲתַר פְּשִׁיטוֹ
אַחֲרָא לְאֲתַגְלִיא. הָא אֲתַכְּפִינָא בְּלָא חִיזוֹ אַחֲרָא,
בְּרְזָא דְנִקּוּדָה חֲדָא, לְסִלְקָא נִקּוּדָה לְנִקּוּדָה.

ומשום שאני שחורה בלי התפשטות של מקום אחר - אל תראני, אין לכם רשות לראותני כלל, לא תוכלו לראות בי, שהרי אני בטמירות וגניזות, בסוד של נקדה אחת, שאין נודע בה כלל מקום.

שדכר האותיות יש מקום אחר בלבן, פרט לי, שאין לה התפשטות להראות כלל, וזוהי אל תראני שאני שחחררת, בכל הצדדים, אין בי מקום לבן ומקום אחר לכלל בי אחרים. כאהלי קדר, שטמירים תוף הסלעים ולא יוצאים החוצה. כף הוא יונתי תמתי בחגוי הסלע, נקדה בתוף אוכלוסייה.

ביריעות שלמה, יריעות שלמה הם כלולים יחד באות אחת, ובאותה האות לא נראים בו כלל, והם שש, והם חמש, וזה סוד חמש היריעות תהיין חוברות, בלי פרוד כלל. ואחד שכולל אותם, שהוא טמיר וגנוז. והוא אות אחת, שאין בה לבן של מקום אחר.

וזהו האות ו', שאין בה מקום להראות בה כלל אחר, אלא הכל נסתר בתוכה. כף הנקדה הזו, היא בלי לבן של מקום אחר, והכל כלול בתוכה. ומי הפולל בתוכו? ששת הצדדים האחרים. כאהלי קדר, זו אות אחרת, שיש בה כל הדרגות האחרות, שאין לה לבן של מקום אחר, והכל כלול בתוכו, וזהו האות ז'.

האות הזו היא אהלי קדר. יריעות שלמה - זו האות ו', ועל זה ז' הוא, שבני קדר פלם עורכים תמיד קרבות מפל שאר האמות, ועתידים לערוף קרב בסוף הימים עם כל אמות העולם.

ועל זה שחורה אני, זו יו"ד. כמו שנתבאר, שאין בו הלבן של

ובני דאנא שחורה בלא פשיטו דאתר אחרא, אל תראוני, לית לכו רשו למחזי לי כלל, לא תיכלון למחזי בי, דהא אנא בטמירו וגניזו, ברזא דחד נקודה, דלא אתידע בה אתר כלל. דכר אתון אית לון דוכתא אחרא בחוורו, בר י', דלית לה פשיטו לאתחזאה כלל. ודא הוא אל תראוני שאני שחחררת, בכל סטרין לית בי אתר חוורו, ודוכתא אחרא לאתפללא בי אחרנין. כאהלי קדר, דטמירין גו טינרי, ולא נפקי לבר. כף הוא יונתי תמתי בחגוי הסלע, נקודה גו אוכלוסיה.

ביריעות שלמה, יריעות שלמה אינן פלילן פחדא באת חד, ובההוא את לא אתחזון ביה כלל. ואינן שית, ואינן חמש. ורזא דא, (שמות כו ג) חמש היריעות תהיין חוברות, בלא פירודא כלל. וחד דכליל לון, דאיהו טמיר וגניז. ואיהו את חד, דלית ביה חוורו דאתר אחרא.

ודא איהו את ו', דלית בה אתר לאתחזאה בה פללא אחרא, אלא בלא סתים בגויה. כף האי נקודה, היא בלא חוורו דאתר אחרא, וכלא פליל בגויה. ומאן פליל בגויה. שית סטרין אחרנין.

כאהלי קדר, דא את אחרא, דאית בה פל דרגין אחרנין, דלית לה חוורו דאתר אחרא, וכולא פליל בגויה, ודא איהו את ז'. את דא, איהו אהלי קדר. יריעות שלמה, דא את ו'. ועל דא ז' איהו, דבני קדר פולהו מגיחי קרבא תדיר, מפל שאר אומין וזמינין לאגחא קרבא בסוף יומין, בכל אומין דעלמא. ועל דא, שחורה אני, דא יו"ד. כמה דאתמר, דלית ביה חוורא דאתר אחרא, וכולא פליל בגויה. כאהלי קדר, דא את ז', דהכי